

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11976/2022
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Синиша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, кога заступа Марија Јанићијевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1328/21 од 31.03.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1328/21 од 31.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1328/21 од 31.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1129/19 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке, укинут је платни налог Основног суда у Врању Пл 421/2019 од 13.06.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара је тужбени захтев тужиоца у том делу одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 30.950,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1328/21 од 31.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Врању П 1129/19 од 19.04.2021. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да

нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

У конкретној правној ствари, тужилац је од туженог потраживао наплату дуга за пружене адвокатске услуге за износ од 6.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом а на име састава приговора ради убрзања поступка по решењу Основног суда у Врању Пл 421/19, у ком предмету је био усвојен платни налог овде туженог као извршног повериоца. Међутим, како је у току поступка утврђено да је тужилац као пуномоћник овде туженог, подношење приговора ради убрзања поступка поступао самоиницијативно без овлашћења овде туженог као властодавца, то је закључено да је тужбени захтев тужиоца неоснован и укинут је платни налог Основног суда у Врању Пл 421/19.

Из наведеног произлази да је о праву тужиоца од стране нижестепених судова одлучено уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано са сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новим тумачењем права, тако да у конкретном случају нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.06.2019. године. Вредност спора је 6.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић